

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **W. B.** z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek H. J. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 3.01.2011 r. do 30.04.2011 r., od 2.05.2011 r. do 31.03.2013 r., od 2.04.2013 r. do 31.08.2013 r., od 1.10.2013 r. do 31.10.2013 r., od 2.11.2013 r. do 31.12.2013 r. oraz ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne w wysokości: za styczeń 2011 roku – 0 zł, za luty – 700 zł, za marzec 2011 r. - 650 zł, za okres od kwietnia 2011 roku do września 2013 r. - 750 zł, za październik 2013 r. - 0 zł, za listopad i grudzień 2013 r. - 750 zł.

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **J. B.** z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek H. J. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 3.01.2011 r. do 30.04.2011 r., od 2.05.2011 r. do 31.03.2013 r. oraz ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne w wysokości: za styczeń 2011 roku – 0 zł, za luty 2011 r. - 800 zł, za marzec 2011 roku – 650 zł, za okres od kwietnia 2011 roku do marca 2013 roku – 750 zł, za kwiecień 2013 roku – 150 zł.

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **S. K.** z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek H. J. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 28.02.2013 r. do 31.03.2013 r., od 2.04.2013 r. do 31.08.2013 r., od 1.10.2013 r. do 31.10.2013 r., od 2.11.2013 r. do 31.12.2013 r. oraz ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne w wysokości: za luty i marzec 2013 r. – 0 zł, za kwiecień 2013 r. – 600 zł, za okres od maja do września 2013 roku – 750 zł, za październik 2013 r. – 0 zł, za listopad i grudzień 2013 r. – 750 zł.

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **Z. P.** z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek H. J. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 3.01.2011 r. do 30.04.2011 r., od 2.05.2011 r. do 31.03.2013 r., od 2.04.2013 r. do 31.08.2013 r., od 1.10.2013 r. do 31.10.2013 r., od 2.11.2013 r. do 31.12.2013 r. oraz ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne w wysokości: za styczeń 2011 roku – 0 zł, za okres od lutego do marca 2011 r. - 700 zł, za okres od kwietnia 2011 roku do września 2013 r. - 750 zł, za październik 2013 r. - 0 zł, za listopad i grudzień 2013 r. - 750 zł.

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że **K. S.** z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek H. J. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 1.08.2011 r. do 31.03.2013 r., od 2.04.2013 r. do 31.08.2013 r. raz ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne w wysokości: za sierpień 2011 r. – 0 zł, za wrzesień 2011 r. – 650 zł, za październik 2011 r. do lipca 2013 r. – 750 zł, za sierpień 2013 r. – 570 zł, za wrzesień 2013 r. – 400 zł.

Decyzje zostały wydane na podstawie art.83 ust.1 punkt 1 i 3, art.38 ust.1 w zw. z art.6 ust.1 punkt 4, art.12 ust.1, art.13 punkt 2, art.18 ust.1 i 3, art.20 ust.1, art.36 ust.1, 2, 4 i 11, art.91 ust.5 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz.1442 ze zm.), art.91 ust.1 i 6 ustawy z dnia 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2008 r. nr 164 poz.1027 ze zm.), art.750 k.c.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż płatnik składek H. J. zawarł z ubezpieczonymi W. B., J. B., Z. P. i S. K. umowy cywilnoprawne nazwane umowami o dzieło, których przedmiotem były prace porządkowe na placu składowym żurawi przy ul. (...). Po przeprowadzeniu analizy umów stwierdzono, że zwarte przez płatnika umowy

mają charakter umów o świadczenie usług, gdyż są nakierowane na podjęcie starannych działań oraz dokonywanie określonych czynności faktycznych przez osoby je realizujące. Tezę tę uzasadnia:

- 1) cykliczność umów, z których nie wynika konkretny rezultat,
- 2) brak określenia w umowie produktu finalnego,
- 3) powtarzalność czynności, w wyniku których nie powstaje nowy wytwór (dzieło),
- 4) brak indywidualnej kreatywności, możliwość wykonania pracy przez każdego, niezależnie od posiadanych kwalifikacji,
- 5) wypłacanie wynagrodzenia miesięcznie,
- 6) brak określenia cech i parametrów indywidualizujących dzieło.

Zdaniem organu rentowego skoro ubezpieczeni wykonywali umowy o świadczenie usług to płatnik był zobowiązany do zgłoszenia i naliczenia składek na ubezpieczenia społeczne, którego to obowiązku płatnik nie dopełnił.

Z K. S. zostały zwarte umowy cywilnoprawne nazwane umowami o dzieło, których przedmiotem było opracowanie dokumentacji finansowo – księgowej (w okresie od sierpnia do września 2011 r.) a w pozostałym okresie opracowanie merytoryczne – rachunkowe dokumentacji finansowej.

Po przeprowadzeniu analizy umów stwierdzono, że zwarte przez płatnika umowy mają charakter umów o świadczenie usług, gdyż są nakierowane na podjęcie starannych działań oraz dokonywanie określonych czynności faktycznych przez osoby je realizujące. Tezę tę uzasadnia:

- 1) cykliczność umów, z których nie wynika konkretny rezultat,
- 2) brak określenia w umowie produktu finalnego,
- 3) powtarzalność czynności polegających na opracowaniu dokumentacji finansowo – księgowej oraz opracowaniu merytoryczno – rachunkowej dokumentacji finansowej nie powstaje nowy wytwór (dzieło),
- 4) brak indywidualnej kreatywności, możliwość wykonania pracy przez każdego, niezależnie od posiadanych kwalifikacji,
- 5) wypłacanie wynagrodzenia miesięcznie,
- 6) brak określenia cech i parametrów indywidualizujących dzieło.

Odwołania od powyższych decyzji złożył płatnik H. J. wnosząc o ich uchylenie. Podał, iż przedmiotem umów zawartych z J. B., W. B., S. K. i Z. P. było utrzymanie czystości na placu składowym żurawi wieżowych, żurawi samochodowych, samochodów i maszyn w oddziale w P.. Plac ma powierzchnię około 1,5 ha i utrzymanie czystości wymagało zaangażowania odpowiedniej ilości wykonawców. Przyjmujący zamówienie posiadał własne narzędzia, wykonanie dzieła nie było przez nikogo nadzorowane, przyjmujący zamówienie miał swobodę co do terminu i sposobu wykonania dzieła. Wykonanie dzieła – utrzymanie czystości placu, było odbierane na koniec miesiąca przez właściciela firmy i na tej podstawie było wypłacane wynagrodzenie.

Przedmiotem umowy zawartej z K. S. było sporządzenie raportu finansowego (dzieła) – merytoryczno-rachunkowej dokumentacji finansowej. Raport taki jest zestawieniem wydatków i wpływów za dany miesiąc, wykonany w oparciu o stosowne dokumenty (rachunki faktury). Raport był przekazywany do 15 każdego miesiąca i w ten sposób było odbierane dzieło. Dzieło było wykonywane poza firmą. K. S. przebywała na terenie oddziału tylko celem pobrania dokumentów oraz w celu przekazania raportu. W wykonaniu umowy nie podlegała właścicielowi firmy, miała swobodę

w zakresie miejsca i czasu pracy. Umowa ta była umową rezultatu w wyniku którego powstawało dzieło – raport finansowy.

W odpowiedzi na odwołania pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie.

Zainteresowani W. B., J. B., Z. P., S. K. przyłączyli się do stanowiska wnioskodawcy.

Postanowieniami z dnia 22.01.2015 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania sprawę z wniosku W. B., Z. P., K. S. ze sprawą z wniosku S. K., a postanowieniem z dnia 11.09.2015 r. sprawę z wniosku S. K. ze sprawą z wniosku J. B.. (postanowienia – k.12 akt VIII U 4337/14, k.12 akt VIII U 4336/14, k.12 akt VIII U 4335/14, k.42 odwrót akt VIII U 4334/14)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca H. J. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w B.. Wnioskodawca był właścicielem działki w P. przy ul. (...), gdzie znajdowały się żurawie wieżowe, samochody ciężarowe, sprzęt budowlany. Parking ten był w 1/3 utwardzony, w 1/3 wysypany kamieniami a w 1/3 nieutwardzony. (zeznania wnioskodawcy min.00:04:22-00:14:41 protokół z 23.06.2015 r. w zw. min 00:04:49 protokół z 11.09.2015 r.)

Wnioskodawca zawierał z zainteresowanym **W. B.** umowy zatytułowane „Umowa o dzieło”.

Z zainteresowanym W. B. zostało zawartych 35 umów w dniach: 3.01.2011 r., 31.01.2011 r., 28.02.2011 r., 31.03.2011 r., 2.05.2011 r., 31.05.2011 r., 30.06.2011 r., 29.07.2011 r., 1.09.2011 r., 1.10.2011 r., 1.11.2011 r., 1.12.2011 r., 30.12.2011 r., 31.01.2012 r., 29.02.2012 r., 31.03.2012 r., 30.04.2012 r., 31.05.2012 r., 30.06.2012 r., 31.07.2012 r., 31.08.2012 r., 1.10.2012 r., 31.10.2012 r., 30.11.2012 r., 31.12.2012 r., 31.01.2013 r., 28.02.2013 r., 2.04.2013 r., 30.04.2013 r., 31.05.2013 r., 1.07.2013 r., 31.07.2013 r., 1.10.2013 r., 2.11.2013 r., 1.12.2013 r.

Na podstawie umów zamawiający zamawiał a wykonawca przyjmował zamówienie wykonania prac porządkowych na placu składowym żurawi przy ul. (...) w P.. Strony określiły termin wykonania dzieła na koniec miesiąca. W umowach zawartych w okresie od 3.01.2011 r. do 29.07.2011 r. wskazano, że do wykonania dzieła zamawiający powierza młotek, cęgi, grabie, łopatę oraz taczki. Strony określiły również wynagrodzenie, które miało być płatne w ciągu 21 dni od złożenia rachunku. Strony ustaliły wynagrodzenie za styczeń 2011 r. - 700 zł, za luty 2011 r. - 650 zł, za okres od marca 2011 roku do grudnia 2013 roku – 750 zł. Zainteresowany został zobowiązany do wykonania dzieła według swojej najlepszej wiedzy fachowej. W przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający zastrzegł sobie prawo do odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Wykonawca zobowiązał się do pokrycia wszelkich strat wynikających z niewykonania dzieła.

(umowy i rachunki k.7-147 w aktach rentowych dotyczących W. B.)

Wnioskodawca zawierał z zainteresowanym **S. K.** umowy zatytułowane „Umowa o dzieło”.

Z zainteresowanym S. K. zostało zawartych 9 umów w dniach: 28.02.2013 r., 2.04.2013 r., 30.04.2013 r., 31.05.2013 r., 1.07.2013 r., 31.07.2013 r., 1.10.2013 r., 2.11.2013 r., 1.12.2013 r.

Na podstawie umów zamawiający zamawiał a wykonawca przyjmował zamówienie wykonania prac porządkowych na placu składowym żurawi. Strony określiły termin wykonania dzieła na koniec miesiąca. Strony określiły również wynagrodzenie, które miało być płatne w ciągu 21 dni od złożenia rachunku. Strony ustaliły wynagrodzenie za marzec 2013 r. - 600 zł, za okres od kwietnia do grudnia 2013 roku – 750 zł. Zainteresowany został zobowiązany do wykonania dzieła według swojej najlepszej wiedzy fachowej. W przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający zastrzegł sobie prawo do odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Wykonawca zobowiązał się do pokrycia wszelkich strat wynikających z niewykonania dzieła.

(umowy i rachunki k.7-43 w aktach rentowych dotyczących S. K.)

Wnioskodawca zawierał z zainteresowanym **Z. P.** umowy zatytułowane „Umowa o dzieło”.

Z zainteresowanym Z. P. zostało zawartych 35 umów w dniach: 3.01.2011 r., 31.01.2011 r., 28.02.2011 r., 31.03.2011 r., 2.05.2011 r., 31.05.2011 r., 30.06.2011 r., 29.07.2011 r., 1.09.2011 r., 1.10.2011 r., 1.11.2011 r., 1.12.2011 r., 30.12.2011 r., 31.01.2012 r., 29.02.2012 r., 31.03.2012 r., 30.04.2012 r., 31.05.2012 r., 30.06.2012 r., 31.07.2012 r., 31.08.2012 r., 1.10.2012 r., 31.10.2012 r., 30.11.2012 r., 31.12.2012 r., 31.01.2013 r., 28.02.2013 r., 2.04.2013 r., 30.04.2013 r., 31.05.2013 r., 1.07.2013 r., 31.07.2013 r., 1.10.2013 r., 2.11.2013 r., 1.12.2013 r.

Na podstawie umów zamawiający zamawiał a wykonawca przyjmował zamówienie wykonania prac porządkowych na placu składowym żurawi przy ul. (...) w P.. Strony określiły termin wykonania dzieła na koniec miesiąca. W umowach zawartych w okresie od 3.01.2011 r. do 29.07.2011 r. wskazano, że do wykonania dzieła zamawiający powierza młotek, cęgi, grabie, łopatę oraz taczki. Strony określiły również wynagrodzenie, które miało być płatne w ciągu 21 dni od złożenia rachunku. Strony ustaliły wynagrodzenie za styczeń 2011 r. - 700 zł, za luty 2011 r. - 700 zł, za okres od marca 2011 roku do grudnia 2013 roku – 750 zł. Zainteresowany został zobowiązany do wykonania dzieła według swojej najlepszej wiedzy fachowej. W przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający zastrzegł sobie prawo do odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Wykonawca zobowiązał się do pokrycia wszelkich strat wynikających z niewykonania dzieła.

(umowy i rachunki k.7-147 w aktach rentowych dotyczących Z. P.)

Wnioskodawca zawierał z zainteresowanym **J. B.** umowy zatytułowane „Umowa o dzieło”.

Z zainteresowanym J. B. zostało zawartych 27 umów w dniach: 3.01.2011 r., 31.01.2011 r., 28.02.2011 r., 31.03.2011 r., 2.05.2011 r., 31.05.2011 r., 30.06.2011 r., 29.07.2011 r., 1.09.2011 r., 1.10.2011 r., 1.11.2011 r., 1.12.2011 r., 30.12.2011 r., 31.01.2012 r., 29.02.2012 r., 31.03.2012 r., 30.04.2012 r., 31.05.2012 r., 30.06.2012 r., 31.07.2012 r., 31.08.2012 r., 1.10.2012 r., 31.10.2012 r., 30.11.2012 r., 31.12.2012 r., 31.01.2013 r., 28.02.2013 r.

Na podstawie umów zamawiający zamawiał a wykonawca przyjmował zamówienie wykonania prac porządkowych na placu składowym żurawi przy ul. (...) w P.. Strony określiły termin wykonania dzieła na koniec miesiąca. W umowach zawartych w okresie od 3.01.2011 r. do 29.07.2011 r. wskazano, że do wykonania dzieła zamawiający powierza młotek, cęgi, grabie, łopatę oraz taczki. Strony określiły również wynagrodzenie, które miało być płatne w ciągu 21 dni od złożenia rachunku. Strony ustaliły wynagrodzenie za styczeń 2011 r. - 800 zł, za luty 2011 r. - 650 zł, za okres od marca 2011 roku do lutego 2013 roku – 750 zł. Zainteresowany został zobowiązany do wykonania dzieła według swojej najlepszej wiedzy fachowej. W przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający zastrzegł sobie prawo do odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Wykonawca zobowiązał się do pokrycia wszelkich strat wynikających z niewykonania dzieła.

(umowy i rachunki k.7-111 w aktach rentowych dotyczących J. B.)

Zainteresowani W. B., J. B., S. K. i Z. P. zajmowali się utrzymaniem terenu w czystości – sprząтали plac i teren od ulicy, kosili trawę, grabili liście, zimą odśnieżali.

Zainteresowani wykonywali prace co trzeci dzień, po południu. J. B. pracował od godziny 14 do 20, zgodnie z grafikiem, który został przez zainteresowanych ustalony.

Zainteresowani na początku otrzymali narzędzia do pracy, ale po miesiącu uległy one zniszczeniu i przynieśli swoje narzędzia. Mieli klucze do bramy. Zainteresowani wykonywali takie same prace. Praca musiała być wykonana osobiście.

(zeznania zainteresowanych: J. B. min.00:18:56-00:26:56 protokół z 23.06.2015 r. w zw. z min.00:32:20 protokół z 11.09.2015 r., S. K. min.00:37:28-00:44:49 protokół z 11.09.2015 r., W. B. k.151-151 odwrót, Z. P. – k.151 odwrót, zeznania wnioskodawcy min.00:04:22-00:17:59 protokół z 23.06.2015 r. w zw. min 00:04:49 protokół z 11.09.2015 r.)

Wnioskodawca przyjeżdżał do P. raz na tydzień, przechodził się po placu, jeżeli miał zastrzeżenia do pracy zainteresowanych to je im przekazywał. Codziennie w Oddziale w P. był M. B.. M. B. wiedział czy zainteresowani pracują, zdarzało się, że zwracał im uwagę na wykonanie określonych czynności czy ich poprawienie. Rezultatem zawartych umów miała być czystość placu.

(zeznania wnioskodawcy min.00:04:22-00:17:59 protokół z 23.06.2015 r. w zw. min. 00:04:49 protokół z 11.09.2015 r., zeznania zainteresowanych Z. P. – k.151 odwrót, W. B. – k.151 odwrót)

Zainteresowani nie wystawiali rachunków. Wynikającą z umowy kwotę otrzymywali na rachunek bankowy.

(zeznania zainteresowanych W. B. k.151-151 odwrót, Z. P. – k.151 odwrót, rachunki w aktach rentowych zainteresowanych)

Wnioskodawca zawierał z zainteresowaną **K. S.** umowy zatytułowane „Umowa o dzieło”.

Z zainteresowaną K. S. zostało zawartych 25 umów w dniach: 1.08.2011 r., 1.09.2011 r., 1.10.2011 r., 1.11.2011 r., 1.12.2011 r., 30.12.2011 r., 31.01.2012 r., 29.02.2012 r., 31.03.2012 r., 30.04.2012 r., 31.05.2012 r., 30.06.2012 r., 31.07.2012 r., 31.08.2012 r., 1.10.2012 r., 31.10.2012 r., 30.11.2012 r., 31.12.2012 r., 31.01.2013 r., 28.02.2013 r., 2.04.2013 r., 30.04.2013 r., 31.05.2013 r., 1.07.2013 r., 31.07.2013 r.

Na podstawie umów zamawiający zamawiał a wykonawca przyjmował zamówienie wykonania opracowania dokumentacji finansowo – księgowej, a w okresie od 1.11.2011 r. opracowania merytoryczno – rachunkowego dokumentacji finansowo księgowej. Strony określiły termin wykonania dzieła na koniec miesiąca. Strony określiły również wynagrodzenie, które miało być płatne w ciągu 21 dni od złożenia rachunku. Strony ustaliły wynagrodzenie za sierpień 2011 r. - 600 zł, za okres od września 2011 r. do czerwca 2013 r. – 750 zł, za lipiec 2013 r. – 570 zł, za sierpień 2013 r. – 400 zł. Zainteresowana została zobowiązana do wykonania dzieła według swojej najlepszej wiedzy fachowej. W przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający zastrzegł sobie prawo do odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Wykonawca zobowiązał się do pokrycia wszelkich strat wynikających z niewykonania dzieła.

(umowy i rachunki k.7-103 w aktach rentowych dotyczących K. S.)

Zainteresowana wykonywała raport finansowy na podstawie dokumentów, które otrzymała od M. B.. Zainteresowana sprawdzała poprawność dokumentów, segregowała je. Wykonanie raportu polegało na dokonaniu zestawienia wpływów i wydatków dotyczących oddziału w P. za dany miesiąc. Sporządzone raporty i dokumenty zainteresowana oddawała osobiście albo przyjeżdżał po nie kierowca. Zainteresowana wykonywała prace w domu, korzystała z własnego komputera, drukarki. Czynności zainteresowanej miały charakter powtarzalny. Zainteresowana miała wykonać te czynności starannie i sumiennie. Zainteresowana nie wystawiała rachunków.

(zeznania zainteresowanej – k.152, rachunki w aktach rentowych dotyczących zainteresowanej)

Wnioskodawca znał zainteresowanych. Są to jego byli pracownicy, obecnie na emeryturach. (okoliczność bezsporna)

W lutym i marcu 2014 roku Zakład przeprowadził kontrolę płatnika w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne i innych składek, do których pobierania jest zobowiązany Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacanie tych świadczeń oraz dokonywanie rozliczeń z tego tytułu, prawidłowości i terminowości opracowania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe, wystawiania zaświadczeń lub zgłaszania danych dla celów ubezpieczeń społecznych. Przeprowadzeniu kontroli wydane zostały zaskarżone decyzje.

(protokół kontroli – akta rentowe zainteresowanych)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów oraz zeznań zainteresowanych i wnioskodawcy. Zeznania zainteresowanych W. B., J. B., S. K., Z. P. i wnioskodawcy różnią się jedynie w zakresie powierzenia narzędzi do pracy. Z zeznań wnioskodawcy wynika, iż zainteresowani mieli własne narzędzia. Informacja o przekazaniu narzędzi do pracy znalazła się w umowach zawartych z zainteresowanymi. Okoliczność ta została potwierdzona przez W. B.. Z zeznań W. B. wynika, iż narzędzia przekazane przez wnioskodawcę w krótkim czasie zniszczyły się i z tego powodu każdy z zainteresowanych przyniósł własne narzędzia do pracy. Zeznania zainteresowanych, że M. B., który pracował w oddziale w P. zwracał im uwagę co do ich pracy potwierdził wnioskodawca. Z zeznań wnioskodawcy wynika, iż M. B. mógł zwrócić uwagę zainteresowanym, ale nie miał takich uprawnień.

Wnioskodawca nie kwestionował podstawy wymiaru składek. Kwota ta odpowiada wysokości wynagrodzenia określonego w umowie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania są niezasadne.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 4 i art.12 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z mocy art.13 punkt 2 zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Stosownie do art.36 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art.46 ust.1 i art.47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przysyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Zgodnie z art.18 ust.1 i ust.3 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art.4 punkcie 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Przepis art.83 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych daje organowi rentowemu podstawy do prowadzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie prawidłowości zgłaszania i przebiegu ubezpieczeń społecznych. Powyższe, sprowadza się jednoznacznie do przyznania organowi rentowemu uprawnienia do badania rzeczywistej treści tytułów podlegania ubezpieczeniom (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 października 2012 r. III AUa 1559/11, Lex nr 1236171).

Zgodnie z art.353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W rozpoznawanej spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło” jakie odwołujący się płatnik H. J., prowadzący działalność pod nazwą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w B., zawarł z zainteresowanymi: W. B., J. B., S. K., Z. P. i K. S. w okresie objętym zaskarżonymi decyzjami. Kwestią sporną było to, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło nieskutkujące obowiązkiem ubezpieczenia społecznego czy też zawarły umowy o świadczenie

usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a które stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art.734§1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art.750 k.c.).

Przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art.627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art.750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Zawierając taką umowę strony winny dokładnie określić dzieło, które ma powstać w następstwie jej wykonania. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku, zatem wystarczy, że swoją pracę wykonuje się sumiennie. Wykonywanie umowy nie musi prowadzić do osiągnięcia określonego, zindywidualizowanego rezultatu, osiągnięcie go nie należy do obowiązków zleceniobiorcy i jeśli nawet mimo starannego wykonywania pracy nie zostanie on uzyskany, nie stanowi to nienależytego wykonania zobowiązania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21.12.1993 r. III AUr 357/93, Lex nr 13794; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26.01.2006 r. III AUa 1700/05, Lex nr 359844; wyrok Sądu Najwyższego z 13.03.1967 r. I CR 500/66; Legalis nr 104542).

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny rezultat. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Kolejną cechą umowy o dzieło jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, Lex nr 42386).

Dzieło jest przy tym wytworem, który w momencie zawierania umowy nie istnieje, jednak jest w niej z góry przewidziany i określony w sposób umożliwiający jego późniejszą weryfikację (w szczególności przy użyciu jednostek

metrycznych, przez porównanie z istniejącym wzorem, z wykorzystaniem planów, rysunków lub też przez opis). Przedmiot umowy o dzieło może zatem zostać określony w różny sposób, jednakże określenie to musi być na tyle precyzyjne, aby nie było wątpliwości, o jakie dzieło chodzi. Nadto cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, przez co rozumie się jego niezależność od dalszego działania twórcy. Innymi słowy - z chwilą ukończenia dzieła staje się ono odrębne od twórcy. W przypadku rezultatu materialnego, samoistną wartością, dla której osiągnięcia strony zawarły umowę o dzieło jest konkretna rzecz. Wskazuje się również, iż jednym z kryteriów umożliwiających odróżnienie umowy o dzieło od umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania dzieła sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Istotą umowy o dzieło jest więc zawsze osiągnięcie umówionego przez strony konkretnego i sprawdzalnego rezultatu, a nie - jak w przypadku umowy zlecenia - staranne działanie. Zgodnie z powyższym przyjmujący zamówienie odpowiada więc za nieosiągnięcie określonego efektu pracy, a rodzaj i intensywność pracy świadczonej w celu wykonania dzieła pozostają bez znaczenia dla jego odpowiedzialności umownej (Komentarz do Kodeksu cywilnego. Zobowiązania - część szczególna, Z. Gawlik, A. Janiak, A. Kidyba, K. Kopaczyńska-Pieczniak, G. Kozieł, E. Niezbecka, T. Sokołowski).

Nazwa umowy z wyeksponowaniem terminologii służącej podkreśleniu, że ma ona charakter dzieła, nie przesądza samodzielnie o rodzaju umowy w oderwaniu od oceny rzeczywistego jej przedmiotu oraz okoliczności jej wykonywania. Decydująca jest bowiem rzeczywista istota umowy determinowana jej treścią, zgodnym zamiarem stron i celem, a nie jej nazwa, która niejednokrotnie nie oddaje natury łączącej strony stosunku prawnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25 czerwca 2013 r. sygn. III AUa 13/13, Lex nr 1339292; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2013 r. sygn. III CSK 216/12, Lex nr 1324298).

Dla oceny charakteru umowy i przeprowadzenia linii demarkacyjnej między umową o dzieło, a umową zlecenia istotny jest zakres zobowiązania i odpowiedzialności. W odróżnieniu od umowy o dzieło przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (świadczenia usług) nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art.355§1 k.c.), podczas gdy odpowiedzialność strony przyjmującej zamówienie w umowie o dzieło niewątpliwie jest odpowiedzialnością za rezultat (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18 września 2013 r., III AUa 244/13, Legalis nr 740577).

Zgodnie z treścią umów, jakie wnioskodawca H. J. zawarł z zainteresowanymi W. B., J. B., Z. P. i S. K. w okresach objętych skarżoną decyzją, przedmiotem tychże umów były prace porządkowe na placu składowym żurawi. Do obowiązków zainteresowanych należało utrzymanie w czystości placu i terenu wokół niego, grabienie liści, koszenie trawy, zimą odśnieżanie.

Rezultatem umowy miała być jak wynika, z zeznań wnioskodawcy „czystość placu”.

Z tak określonego przedmiotu umowy i jej wykonania, potwierdzonego zeznaniami zainteresowanych w ocenie Sądu wynika wprost, że kwestionowane umowy były umowami starannego działania, a nie umowami rezultatu. Umowy z zainteresowanymi W. B., J. B., S. K. i Z. P. są faktycznie umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy dotyczące zlecenia a nie umowami o dzieło.

Za uznaniem kwestionowanych umów za takie umowy – czyli starannego działania – przemawia również, podnoszona przez obie strony, cykliczność ich zawierania. Skoro umowy polegały na pracach porządkowych na placu składowym żurawi i były zawierane cyklicznie, to nie wynikał z nich konkretny rezultat. W. B. i Z. P. zawarli takich umów (...), J. B. 27 a S. K. 9.

Praca świadczona na podstawie zawartych umów była prosta i nie wymagała kwalifikacji. Zainteresowani wykonywali pracę osobiście. Praca ta była na sprawdzana przez wnioskodawcę, który raz lub dwa razy w miesiącu przyjeżdżał do P. i sprawdzał wykonanie pracy, zwracał uwagę jeżeli teren nie był sprzątnięty zgodnie z oczekiwaniami. Zainteresowanym zwracał również uwagę M. B., który pracował w oddziale firmy wnioskodawcy w P..

Cechą charakterystyczną umowy o dzieło jest fakt, że powstałe dzieło powinno mieć charakter indywidualny. Nie musi być to wyłącznie dzieło artystyczne. Jak wynika z zeznań wnioskodawcy rezultatem umowy miał być posprzątnięty plac.

Tak określone dzieło i sposób jego wykonania, powtarzalność, nie ma cech indywidualnych. Prosta, powtarzalna praca świadczona na podstawie kwestionowanych umów nie posiada charakteru zindywidualizowanego. Tym bardziej, niemożliwe jest wskazanie elementu kreatywności występującego po stronie zainteresowanych wykonawców. W wyniku wykonywania powtarzających się czynności nie powstawał nowy wytwór, dzieło.

Nadto praca ta była wykonywana przez 4 osoby, z którymi zawarto odrębne umowy. Trudno zatem wyodrębnić rezultat osiągnięty przez każdego z zainteresowanych odrębnie. Z zeznań zainteresowanych wynika, iż mieli pracować sumiennie i starannie, że wykonywali powtarzalne czynności.

Odnosząc brak wymaganych kwalifikacji i umiejętności do argumentu wnioskodawcy, że wykonanie dzieła wymaga określonych kwalifikacji i umiejętności, Sąd wysnuł wniosek, że nie została spełniona kolejna cecha umowy o dzieło.

Wynagrodzenie było płacone po wykonaniu danej umowy. Zainteresowani nie przedstawiali rachunków. Wystawiał je pracownik wnioskodawcy. Wysokość wynagrodzenia była stała, dla każdego z zainteresowanych, nie była ona uzależniona od konkretnego rezultatu – dzieła. A zatem nie był oceniany sam rezultat działań wykonawcy, lecz świadczona przez niego praca, czyli jego staranne działanie – jak przy umowie zlecenia.

Umowa zawarta z K. S. dotyczyła opracowania dokumentacji finansowo – księgowej oraz opracowania merytoryczno – rachunkowej dokumentacji finansowej. Zainteresowana otrzymywała co miesiąc faktury i rachunki związane z funkcjonowaniem oddziału w P., segregowała je, sprawdzała a następnie opracowywała raport w którym wpisywała przychód i rozchód na podstawie dokumentów źródłowych. Zainteresowana miała opracować dokumentację związaną z wydatkami. Z zeznań zainteresowanej wynika, iż „przy wykonywaniu umów chodziło o staranne i sumienne wykonanie powierzonych czynności”. Czynności te miały charakter powtarzający się. Zainteresowana nie ponosiła odpowiedzialności za wykonanie czynności, bowiem wnioskodawca sprawdzał, czy to co przygotowała było prawidłowe i podpisywał dokument. Nadto należy zauważyć, iż przedstawiony przez wnioskodawcę raport kasowy nie jest podpisany przez zainteresowaną, nie nosi zatem indywidualnych cech.

W ocenie Sądu, w świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych, umów zawartych pomiędzy odwołującym się płatnikiem a zainteresowanymi nie można uznać za umowy o dzieło, jak twierdzi strona odwołująca. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą wolą stron umowy było świadczenie usług a nie wykonanie dzieła, gdyż to nie konkretny wynik, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku były istotne dla realizacji umowy i z tych też działań zainteresowani byli rozliczani.

Istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa o dzieło, w odróżnieniu od umowy zlecenia, wymaga zatem by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa o świadczenie usług tego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia nie akcentuje. Nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym.

W uznaniu Sądu przedmiotowe umowy, w których zainteresowani: J. B., W. B., Z. P. i S. K. zobowiązali się do wykonywania prac polegających pracach porządkowych na placu składowym żurawi zaś K. S. na opracowaniu dokumentacji finansowo – księgowej mają cechy umowy o świadczenie usług, a nie umowy o dzieło. Treścią zobowiązania wykonawców nie był bowiem określony wynik odpowiadający pewnym z góry ustalonym warunkom, lecz wykonywanie powtarzalnych i takich samych czynności. Wykonywanie czynności tego rodzaju nie ma charakteru czynności przynoszących konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady (art.637 k.c. - uprawnienia z tytułu rękojmi), lecz w istocie czynności tego rodzaju są realizowane w ramach umów starannego działania, mających charakter umów zlecenia (umów o świadczenie usług).

Będące przedmiotem umów „o dzieło” prace nie są określone w sposób umożliwiający ich późniejszą, precyzyjną weryfikację „wykonywanie prac porządkowych na placu składowym żurawi”, a w konsekwencji nie istnieje możliwość

poddania kontroli efektów pracy zainteresowanych pod kątem osiągnięcia konkretnego, zindywidualizowanego rezultatu.

Sąd podziela stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2012 r. (II UK 187/11 Legalis nr 526727), zgodnie z którym wykonanie określonej czynności lub powtarzających się czynności, bez względu na to, jaki rezultat czynność ta przyniesie, jest czynnością charakterystyczną dla umów zlecenia (art.730§1 k.c.) oraz umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami (art.750 k.c.). Szereg powtarzalnych czynności, zwłaszcza takich, które składają się na zorganizowany cykl, nawet gdy prowadzi do wymiernego efektu, nie może być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło. Przedmiotem umowy o dzieło nie może być bowiem osiąganie kolejnych, bieżąco wyznaczanych rezultatów, a tego rodzaju czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług.

Niemożliwość poddania kontroli efektów pracy zainteresowanych pod kątem osiągnięcia konkretnego, zindywidualizowanego rezultatu, powtarzalność wykonywanych czynności oraz brak samoistności ich rezultatu wskazuje, że kwestionowane umowy w istocie nie są umowami o dzieło, ale umowami o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Nadto należy wskazać, że zasada swobody umów podlega ograniczeniom a ubezpieczenia społeczne posiadają cechę przymusu. To znaczy, że pracodawca nie może, wedle swojej woli czy nawet wedle woli zatrudnionego, decydować o uczestnictwie w systemie ubezpieczeń społecznych. Ustawodawca celowo objął umowy zlecenia obowiązkiem składkowym w celu zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej zleceniobiorcom, której nie można wyłączyć nawet w wyniku zgodnej woli stron umowy zlecenia.

Ponieważ przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że w okresie objętym zaskarżonymi decyzjami zainteresowanych łączyła z wnioskodawcą umowa o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, w konsekwencji w odniesieniu do zainteresowanych zachodziły w tym okresie podstawy prawne z art.6 ust.1 punkt 4 i art. 12 ust. 1 w zw. z art.13 punkt 2 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do ich objęcia, z tytułu wykonywania tej umowy, obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi: emerytalnym, rentowymi i wypadkowym.

W kwestionowanych umowach strony określiły odpłatność za ich wykonanie kwotowo, prawidłowo organ rentowy za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe zainteresowanych przyjął, w myśl art.18 ust. 1 w zw. z art.18 ust.3 oraz art.20 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, uzyskany przez ich przychód w kwocie wynikającej z wystawionych rachunków.

Zgodnie z treścią art.66 ust.1 punkt 1e ustawy z dnia 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz.581) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są: osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi. Do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5, 6 i 10 (ary.81 ust.1 ww. ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych).

Prawidłowo zatem organ ten za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanych przyjął, w myśl art. 81 ust. 1 i 6 ww. ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, ww. podstawę wymiaru składek na jego ubezpieczenia emerytalne i rentowe, pomniejszoną o kwoty składek na te ubezpieczenia, finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek.

Wnioskodawca nie kwestionował podstawy wymiaru składek, która odpowiada kwotom wskazanym w umowach.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98§1 k.p.c. Wnioskodawca jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu organowi rentowemu poniesionych kosztów procesu. Koszty te stanowi wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego w wysokości po 60 zł od każdej ze spraw.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1805). Zgodnie z treścią §21 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy zatem ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013.490), przy uwzględnieniu treści §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078).

W punkcie 3 wyroku na podstawie art.98 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz.632) Sąd nakazał wypłacić kwotę 341 zł zainteresowanym W. B. i J. B. tytułem zwrotu wydatków ze środków Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi.

Zainteresowani byli wzywani do osobistego obowiązkowego stawiennictwa, a kwoty przez nich wskazane (jakie ponieśli ze swym stawiennictwem nie przekraczają maksymalnych kwot zwrotu kosztów podróży samochodem określonych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 25 marca 2002 roku w sprawie warunków ustalania i sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. z 2002 roku, nr 27 poz.271 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.

30.05.2016 r.